WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

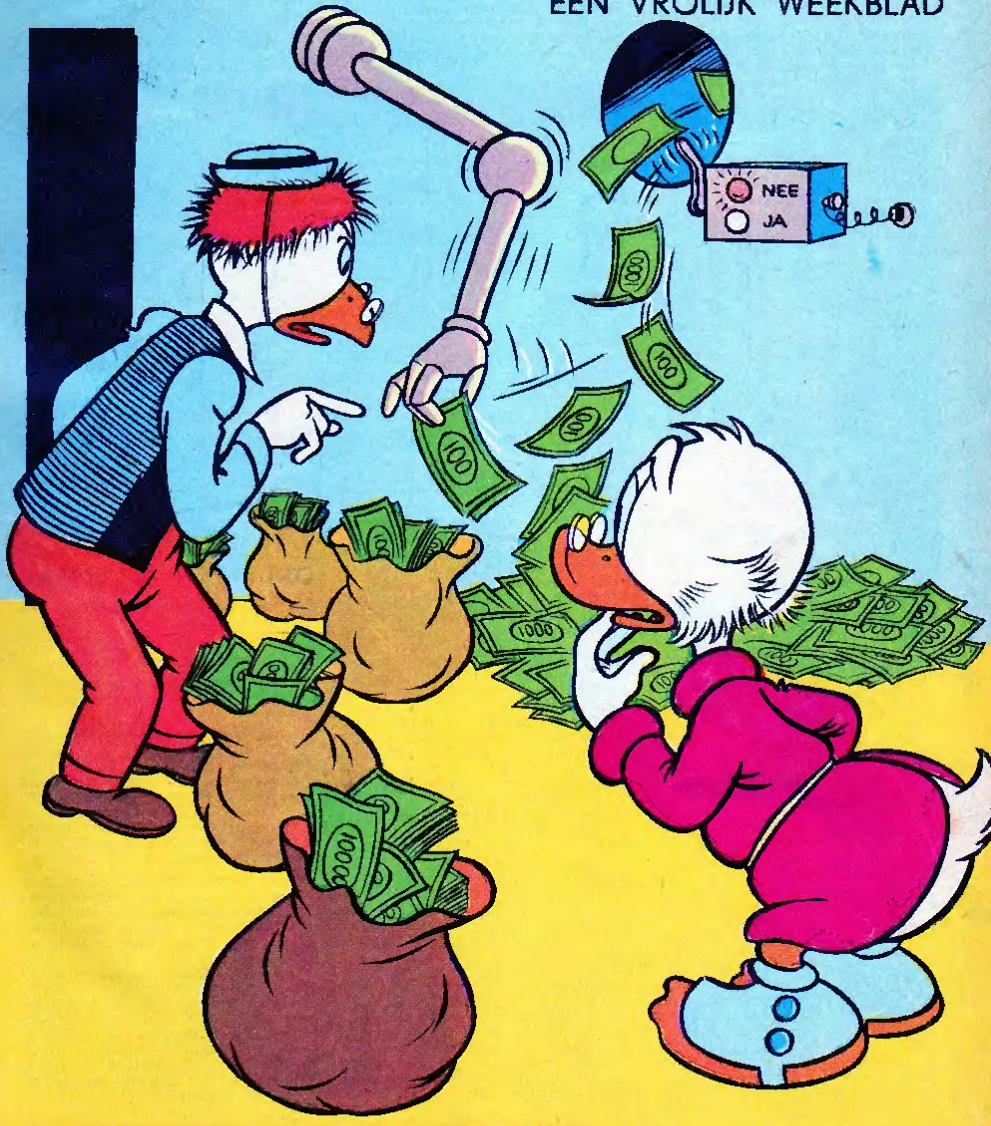

No. 32 10 AUG. 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Oma was boos. Ze had het erg druk met inmaken en steeds was er een vlieg die op het schoongemaakte fruit ging zitten. En dan moet je net oma hebben.

„Bah, vies beest, ga weg! Wie weet waar je al op gezeten hebt en nu op mijn heerlijke fruit! Maak dat je weg komt!" En woedend sloeg oma naar hem. Maar het hielp niet. Iedere keer kwam de vlieg weer terug. Oma werd hoe langer hoe nijdiger.

„Gijs Gans, help ma vlug die vlieg wegjagen. Hij lacht me gewoon uit omdat ik hem niet kan vangen." — Maar oma, vliegen kunnen toch niet lachen?" vroeg Gijs, terwijl hij met een slaperig gezicht om da deur keek.

„Natuurlijk wel. Geloof maar dat hij pret heeft, als ik weer mia sla. Ik kan zo halemaal niet opschieten ook." — „Waarom koopt u dan geen fruit in de winkel? Ala u nu eens uw boomgaard verkoopt, dan hebt u geld genoeg om voortaan blikjes aardbeien en weet ik wat allemaal te kopen."

„Dan hoef jij niet meer in de bomen te klimmen om fruit te plukken, bedoel je zeker. Zet dat maar uit je hoofd, Gijs Gans. Jij wordt veel te lui an dat bevalt me niets. Vooruit, jaag die vlieg weg." Gijs moest wel. „En het is juist zulk lekker alaapweer," bromde hij. „Laat die vlieg zijn bulkje toch rond eten. Dat gun ik ham best."

Eindelijk was de vlieg weg en kon Gijs Gans verder dutten. Hij strekte zich heel lui uit, maar net toen hij zijn ogen dicht wilde doen, kwam er een grote bromvlieg op zijn neus zitten. „Weg, naar beest, ik wil alapen!" Maar de vlieg bleef waar hij was. Er zat niets anders op voor Gijs dan om aan 't werk te gaan en even later zat hij appels en peren te achillen. „Sjonge," dacht oma, „hoe komt Gija ineens zo ijverig?" Maar ze vroeg er verder niet naar, want ze was allang blij met wat hulp.

OOM DONALD

✻ ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 32 ✻

Van boven naar beneden invullen: 1. harde wind; 2. deel van 'n boom; 3. aanslag op ijzer; 4. nachtroofvogel; 5. bijenhouder; 6. zomergroente; 7. koning; 8. deel van het hoofd; 8. garaamte van vis; 10. grond rondom boerderij; 11. jaargetijde. Heb je da juiste woorden ingevuld, dan lees je in da bovanste hokjes van links naar rechts de naam van een dier. Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 15 augustus 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Duidelijk je naam en adres op da kaart zetten an in da linker bovanhoek (adreszijda) vermelden „Oplossing 32". Veel succes!

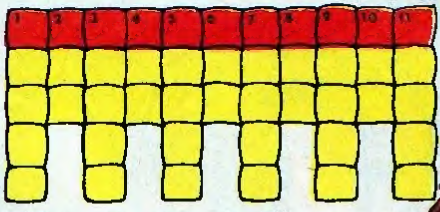

OOM DONALDS BRIEVENBUS

HERMIENTJE UIT DE BULTEN, WAPENVELD. Oom Dagobert weet nooit precies hoeveel geld hij heeft, want terwijl hij zit te tellen komen er al weer nieuwe karren met geld binnen. Ik heb de groeten aan heel Duckstad gedaan en jij moet de groeten natuurlijk terug hebben.

WOUTER v. d. WERFF, AMSTERDAM. Wolfje heeft wel een vader, hoor. En als er in de andere verhalen geen vader of moeder voorkomt, komt dat omdat ze geen rol van betekenis vervullen. Hoe de familiebanden van de Ducks in elkaar zitten, weten we niet precies!

ANTJE FABER, OOSTER-NIJKERK. Ben je nu overgegaan naar de zesde klas, Antje? En had je een mooi rapport? Weet je al wat je gaat doen als je van de lagere school af bent? Fijn, dat je altijd zo aan de zieken denkt. Die vinden een kaart of een brief heel fijn.

ERIC BLUDTS, ANTWERPEN. Was het fijn in Italië, Eric? Erg warm zeker. Het is te hopen dat je dit nummer, waarin het antwoord op je brief staat, niet mist. Dat zou wel jammer zijn. Dag Eric, schrijf je me nog een keertje terug?

Jullie brieven zijn altijd welkom. Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam; of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek **Oom Donalds Brievenbus.** Daaag!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

De wekelijkse prijswinnaars van Donald Duck no. 25 zijn:

1e prijs: horloge: **N. v. Dam, Wilhelminastraat 8, Ooltgensplaat.**

2e prijs: vier-kleuren ballpoint: R. v. Aitena, Montgomerylaan 575, **Eindhoven.**

3e prijs: tafeltennisspel: Kinderen v. d. Weijde, **Moordrecht;** L. Vleugels, **Wespelaar (Blg.);** G. en E. Blij, **Nieuwendam;** J. Verdenius, **Winschoten;** T. Barens, **Amsterdam;** F. v. Tilburg, **Oss;** Tini Verschuur, **Amersfoort;** P. Signet, **Maastricht;** T. Kruyt, **Katwijk a. Zee;** K. en B. de Klerk, **Leiden.**

Doosje postpapier: A. Beks, **Den Haag;** R. v. d. Akker, **Soesterberg;** I. Liefers, **Haltem;** Sjuk Veenstra, **Noordbergem;** J. Noordegraaf, **Epe;** B. Barends, **Purmerend;** R. Vredenbregt, **Rotterdam-7;** Kees de Wit, **Maurik;** Y. Bruno, **Vaarschoten;** A. Lodder, **Hoogeveen;** D. v. d. Valk, **Middelharnis;** R. v. d. Meulen, **Dakkum;** P. Simons, **Loenen a. d. Vecht;** J. de Bruin, **Barendrecht;** I. v. d. Most, **Schiedam;** E. Rombart, **Gent (Blg.);** L. Schoots, **Tiel;** R. de Graaf, **Huizen;** A. Goudkamp, **Wezep;** D. Oostinga, **Zwolle.**

WALT DISNEY'S

Oom Dagobert

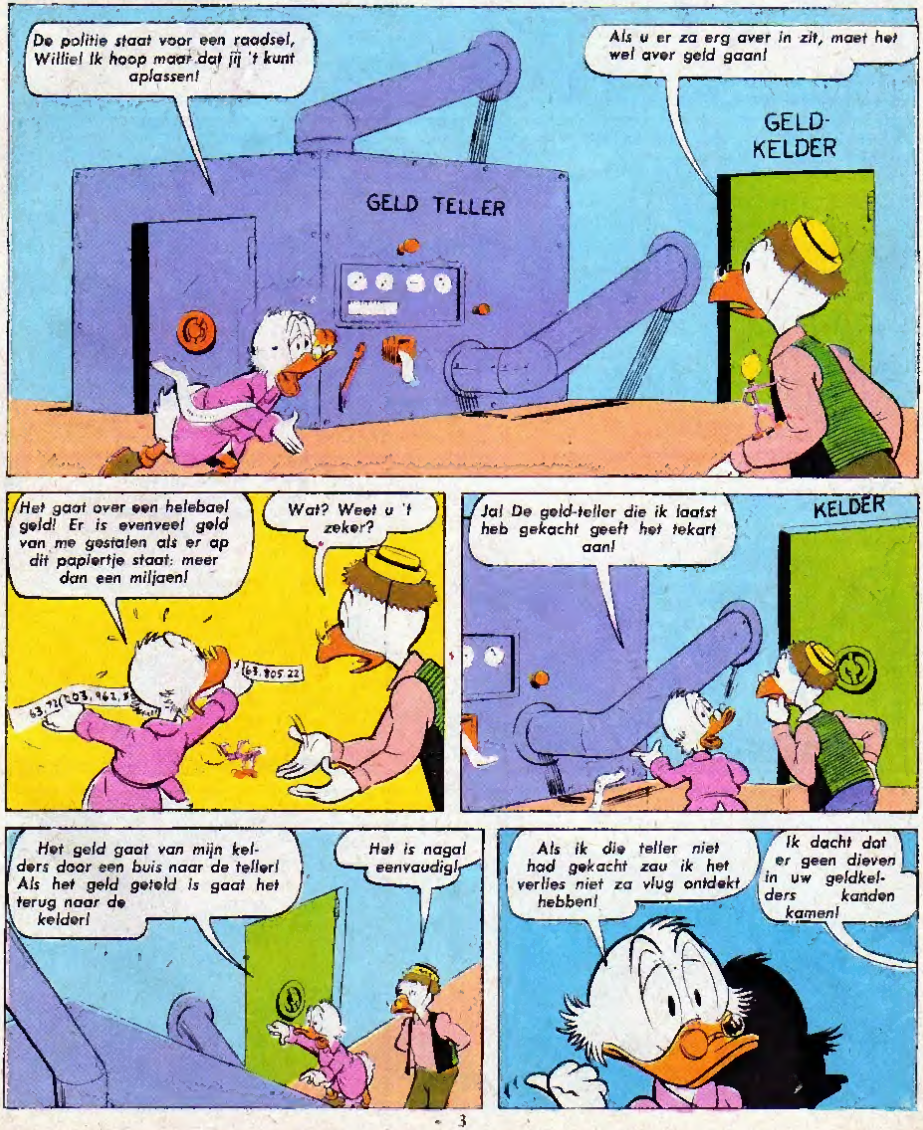

Dat dacht ik ook, maar steeds als ik m'n geld te! is er meer weg!
Aan dit slot heeft niemand geknoeid!
Het is beslist onmogelijk dat iemand geld uit dit gebouw kan wegnemen en toch verdwijnt 't!
Dan moet het van buiten af gebeurd zijn!
Ja, dat zou kunnen!
GELD-KELDER Nº 12
Als er gangen gegraven zijn, kan ik ze met dit ding opsporen!
Veel later...
Ik heb zelfs geen mollegang ontdekt!
Maar dat geld moet toch op een of andere manier gestolen zijn!
Die muren zijn twee meter dik!
Dan blijft er nog maar één mogelijkheid over!
KLOP! KLOP!
Het dak! Gelukkig heb ik m'n scooter-copter bij me!

Behalve die luchtkaker zitten er geen gaten in het dak!
Daar kan naait iemand door kruipen!
Waar is die kaker voor?
Hij komt uit in de geldteller en hij dient ervoor, de machine koel te houden!
Ik begrijp niet hoe iemand uw geld gestolen kan hebben! Weet u zeker dat de geldteller betrouwbaar is?
Ja! Om de veertien dagen wordt hij gecontroleerd!
Ik moet er 'ns over nadenken!
Ik ga aan 't werk! Als je iets weet hoor ik 't wel!
Hij wordt me te bemoeierig!
Als 't om geld gaat vergist Dagobert Duck zich nooit!
PLONK!
Later, in een opslagplaats vlakbij...
Ik dacht dat je zo slim was, maar nu wos je toch erg dom! Haha!
X31Z BANZEN
BENG!
ZZZT!
Ik ben vrij! Nu gauw iets bedenken om die boeven te vangen!

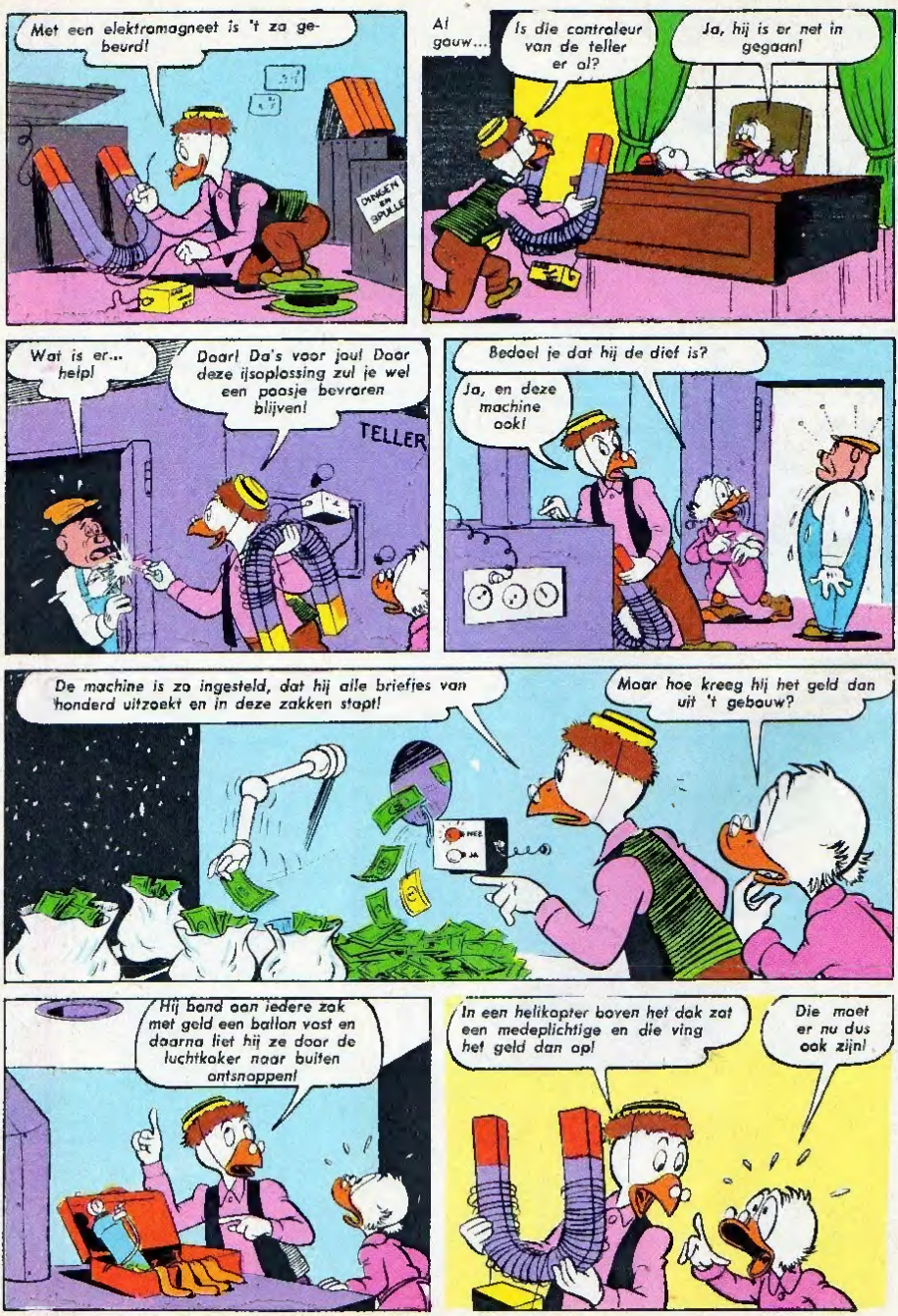
Met een elektromagneet is 't za gebeurd!
DINGEN VAN SPULLE
Al gauw...
Is die contraleur van de teller er al?
Ja, hij is er net in gegaan!
Wat is er... help!
Daar! Da's voor jou! Door deze ijsoplossing zul je wel een poosje bevroren blijven!
TELLER
Bedoel je dat hij de dief is?
Ja, en deze machine ook!
De machine is zo ingesteld, dat hij alle briefjes van honderd uitzoekt en in deze zakken stopt!
Maar hoe kreeg hij het geld dan uit 't gebouw?
NEE
JA
Hij bond aan iedere zak met geld een ballon vast en daarna liet hij ze door de luchtkoker naar buiten ontsnappen!
In een helikopter boven het dak zat een medeplichtige en die ving het geld dan op!
Die moet er nu dus ook zijn!

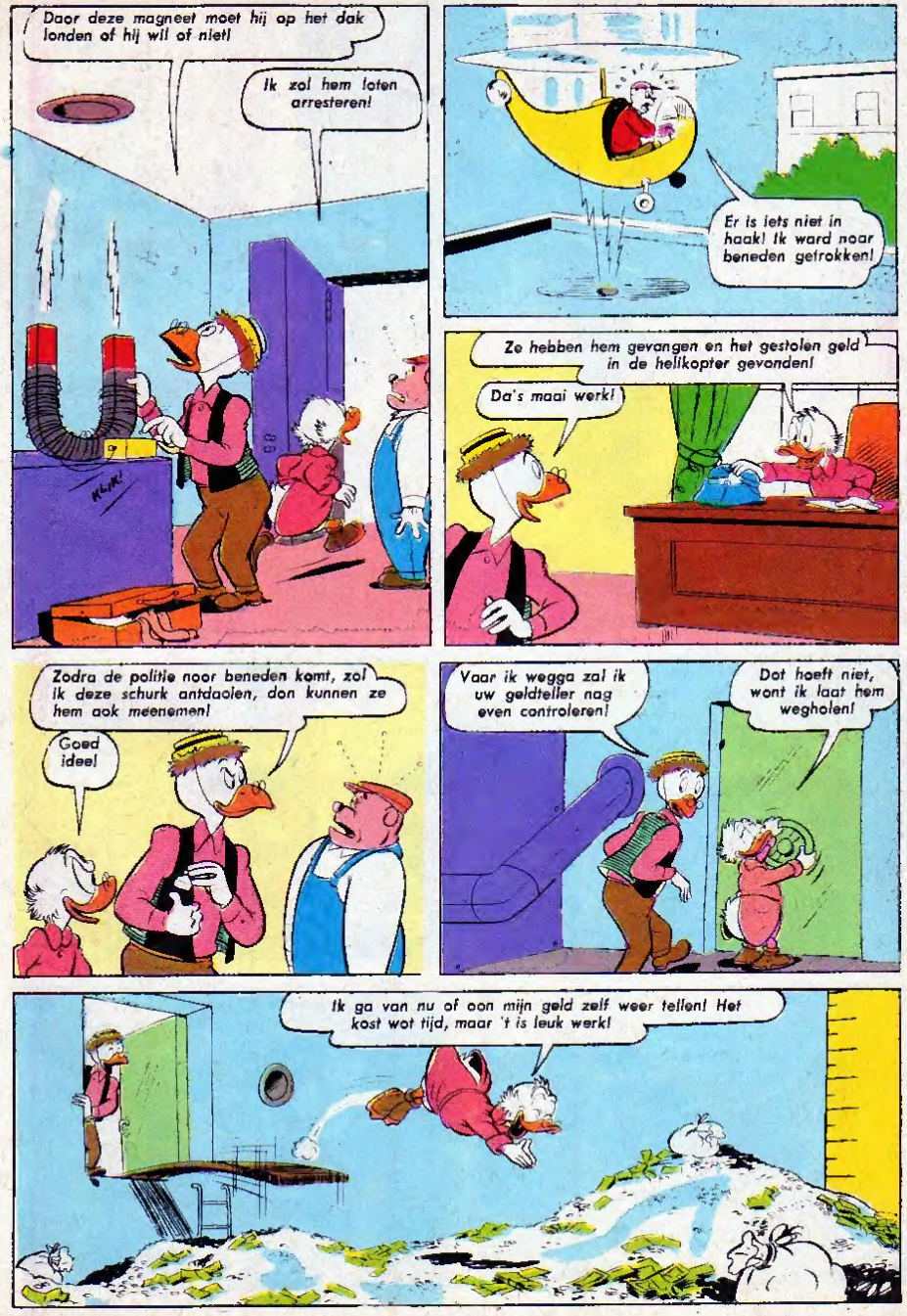
Door deze magneet moet hij op het dak landen of hij wil of niet!
Ik zal hem laten arresteren!
KLIK!
Er is iets niet in haak! Ik ward naar beneden getrokken!
Ze hebben hem gevangen en het gestolen geld in de helikopter gevonden!
Da's maai werk!
Zodra de politie noor beneden komt, zal ik deze schurk antdaolen, don kunnen ze hem aok meenemen!
Goed idee!
Vaar ik wegga zal ik uw geldteller nag even controleren!
Dot hoeft niet, wont ik laat hem wegholen!
Ik ga van nu of oon mijn geld zelf weer tellen! Het kost wat tijd, maar 't is leuk werk!

WALT DISNEY'S
Goofy
OPENBARE VERKOPING
OPENBARE VERKOPING
Grutjes! Ik heb al veel over openbare verkopingen gehoord, maar ik heb er nog nooit eentje bijgewoond! Dit wordt de eerste keer! Hihi!
Ik bied vijftig gulden!
Ik zeg maar niks, want ik snap er toch nog geen sikkepit van!
Ik zal eerst een poosje kijken hoe het er allemaal aan toegaat voor ik mijn mond open doe!
Eenmaal.. andermaal... verkocht aan die meneer voor vijftig gulden!
BENG!
Ik vind het een leuk spelletje!
Zeg, wat krijgen we nou? Die antieke vaas waarop je staat te leunen heb ik zojuist gekocht, hoor!
Neem me niet kwalijk!

Oei! Mijn vinger blijft er in steken!
En ik krijg hem er niet uit ook!
Eh... als u de prijs tot vijftig cent verlaagt, dan koop ik hem wel van u!
Ik heb een veel beter plan!
Ik zal je met de vaas mee naar huis nemen, daar kan ik op m'n gemak je vinger eruit trekken!
Eh... mijn tijd is kostbaar! Dat gaat u een kwartje kosten, plus de maaltijd die ik zo misgelopen!
Ja, dat had je gedacht... je mag blij zijn dat ik jou niks loot betalen voor de last die je me bezorgt!
Doe dat alstublieft niet!
'ns Kijken... hoe krijg ik hem er 't best af?
Ja, als ik m'n vinger eruit kon krijgen en hem kan invetten... dan... ach... nee, dan haeft 't niet meer!
Ik hoop dat het niet te lang duurt! Ik voel me gewaon lichter worden van de razende honger die ik heb!
Aha! Dat is het!

We zullen jou eens een fijn stoombadje geven!
Sjonge! Dat is verschrikkelijk aardig van u!
Ik zal een paar pondjes van je af stomen... een magere vinger zal heel gemakkelijk uit de voos glijden!
Misschien heb ik een beetje te vlug gedacht dat het aardig was!
Nu hoop ik maar dat mijn kleren net zoveel krimpen als ikzelf!
Een heet kwartiertje later...
Nu zullen we het 'ns proberen!
Oef! Het ding kamt nog steeds niet los!
Au!
Help! Hau me tegen... vang me op!
PLOP!
Ik zou best willen helpen, maar ik schiet precies de verkeerde kant op!

Gruftes! Hij gaat wel op de vlugste, maar niet op de makkelijkste manier de trap af!
KREKS!
BOEMP
BONK!
Eh... waar is de vaas gebleven, meneer?
Die ligt hier, leukerd!
Op de grond aan scherven! Het is allemaal jouw schuld!
Eh... ik zal de brokken helpen opraapen!
Hè, kijk.. wat is dat?
Sjongel Een diamant! En wat een grote! Daar verslikt mijn brandkast zich in! Die heeft natuurlijk in de vaas gezeten!
Als jij er niet was geweest, had ik nooit geweten dat hij in die vaas zat! Hoe kan ik je belonen?
Nou-, nogal makkelijk...
Makkelijk! Nou, ja en nee...
Eh... let maar niet op hem! Die snuiter is gewoon bezig zijn beloning in ontvangst te nemen!
't Geeft geen pas!
Inderdaad!
Hihi... en nu mag ik nog driehonderd vijftig keer naar beneden glijden!

WALT DISNEY'S

de kleine Boze Wolf

Probeert u nu al weer door de schoorsteen van de biggetjes te kruipen?

Hè? O, ben jij het! Hoe kom je aan die pony?

AU!

BOEMP!

Bah! Waarom leid je m'n aandacht dan ook van mijn werk af, Wolfje?

En je hebt me nu nog steeds niet verteld waar je die pony vandaan hebt!

Ik heb hem verdiend door bij een boer te werken!

Heb je hem verdiend? Bah! Ik had een ogenblik gehoopt dat je een paardedief was geworden! Je stelt me ook iedere keer weer teleur, Wolfje!

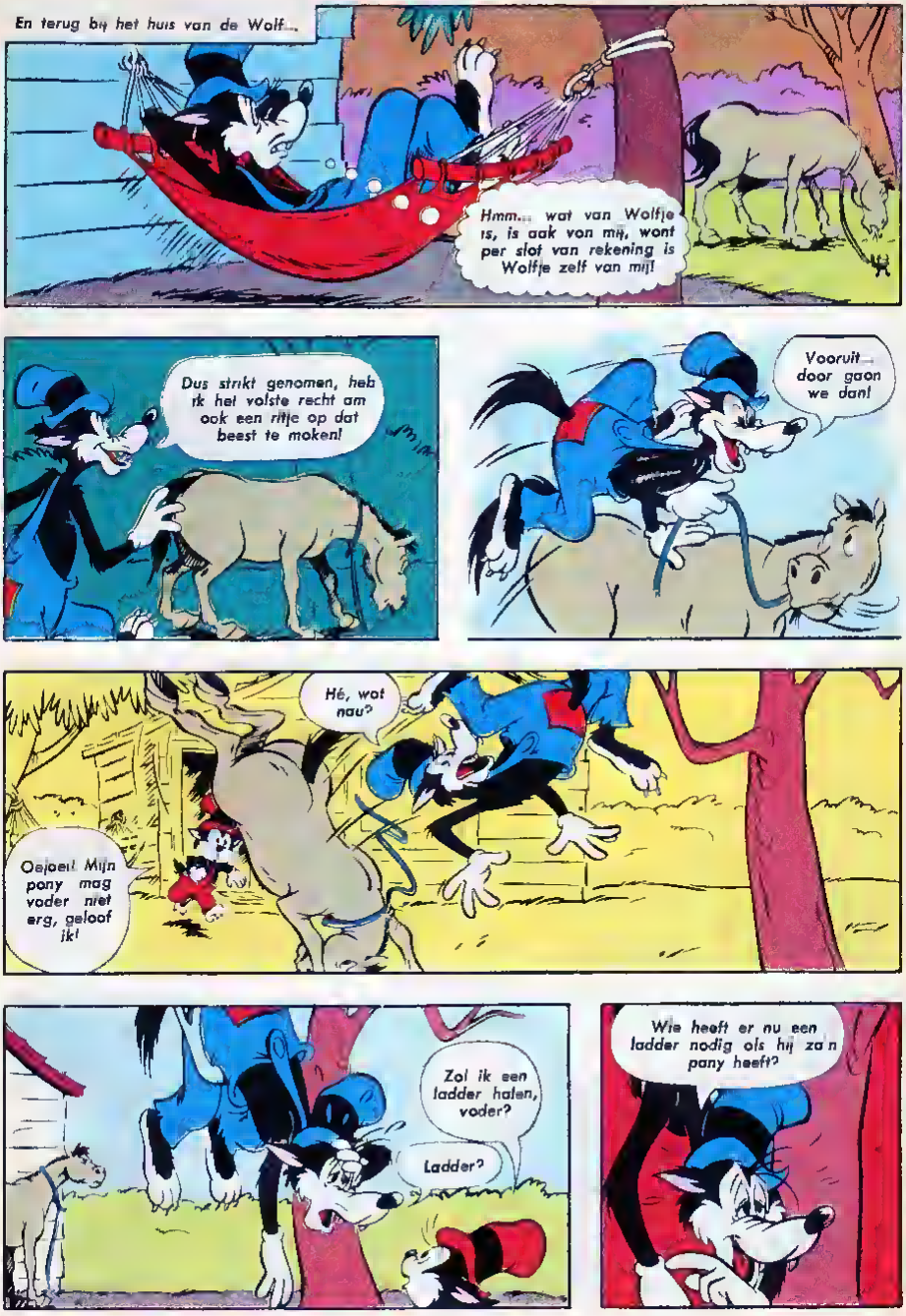
En terug bij het huis van de Wolf...
Hmm... wat van Wolfje is, is ook van mij, want per slot van rekening is Wolfje zelf van mij!
Dus strikt genomen, heb ik het volste recht am ook een ritje op dat beest te maken!
Vooruit... door gaan we dan!
Hé, wat nau?
Oejoeit Mijn pony mag vader niet erg, geloof ik!
Zal ik een ladder halen, vader?
Ladder?
Wie heeft er nu een ladder nodig als hij zo'n pony heeft?

Eh... wat be doelt u daar mee, vader? Hoe kan mijn pony nou ooit een ladder vervangen?
Dat doet er niet toe! Ga de vlaer maar schrobben!

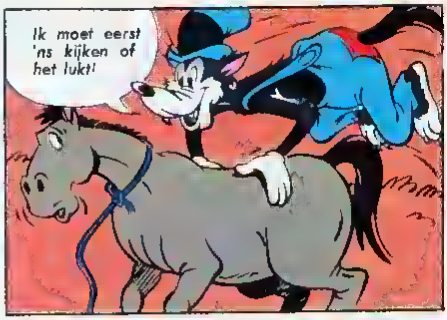
Ik moet eerst 'ns kijken of het lukt!

Oef! Maar zal Alleen stond er dit keer geen boom die me ving!
Hij zal door die eerste val z'n verstand toch niet verloren hebben?
BONK!

Hihi! Tat ziens maar weer, Wolfje!
Dat lachje bevalt me niets!

Za lacht vader altijd als hij van plan is om de drie biggetjes te gaan vangen! Maar ik begrijp werkelijk niet hoe hij daar mijn pony bij wil gebruiken!

Help! Nu krijg ik het apeens daar!

Ik hoop dat ik nog op tijd kom als ik een wat kortere weg neem dan vader!

Maar de Grote Baze Wolf is al bij z'n doel...
Zo! De pony staat goed, dus als hij mij er af gooit kom ik precies op de schoorsteen terecht!

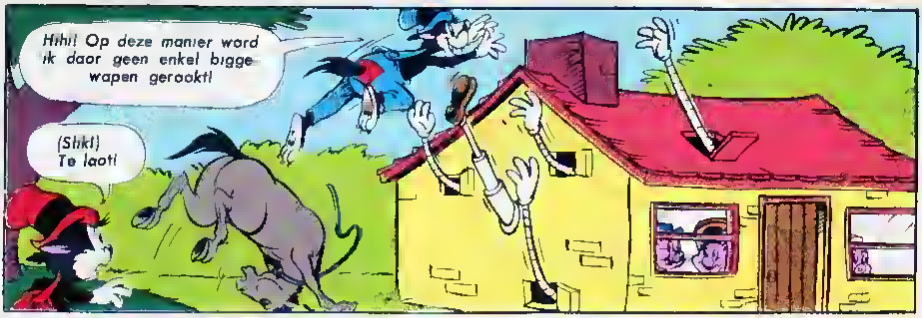
Hihi! Op deze manier word ik door geen enkel biggewapen gerookt!
(Stikt) Te laat!

Ik zie je straks wel, zoon! Nu ga ik eerst bij de biggetjes op bezoek!
Wat bent u gemeen, vader!

Ik kan er nu niets meer aan doen!

Hallo, Wolfje... je moet heus 'ns wat beter op je vader passen! Hij heeft zich weer in de moeilijkheden gewerkt!
Nee maar, leven jullie nog, jongens?

We waren er al lang op voorbereid dat je vader er een keer in zou slagen door de schoorsteen te kruipen!
Dat is precies wat hij verdient!

Zeg... nu vader hier toch zit, kunnen wij 't er van nemen!

Hihi, het gebeurt niet vaak dat we met elkaar kunnen spelen zonder dat we steeds voor vader op onze hoede moeten zijn!
BAH!

Felicio, als plaatsvervangend Sjeik in het land Kierewiet, heeft het erg moeilijk met een geheimzinnig vliegend nachtspook op een tapijtje. Pipo komt te hulp, maar het is geen gemakkelijke vijand, de eerste keer wordt Pipo ontvoerd naar een krokodilleneilandje en bij zijn tweede aanval op het spook wordt hij — met kleine Poef — naar een afgelegen bergland gebracht, waar een beroeps-roversbende het tweetal bijna in handen krijgt Een wervelstorm is behulpzaam en blaast Pipo en Poef terug naar het paleis Pipo is nu echter wijzer geworden en volgt een spoor, met Poef gaat hij achter Kalief Omar aan die, na een bezoek aan zijn kreunende vriend Kalief Kassa, plotseling geheimzinnig naar een achtertuin van het paleis sluipt ...

Pipo in het Land van 1001 dag

14

HET KNUTSELHOEKJE VAN DE KALIEFS

WAAR gaat die malle lakenman nu naartoe?" mompelt Pipo. „Ken jij dit tuintje, Poef?" Meer Poef beduidt Pipo dat hij bijna nooit in deze dichtgegroeide achterhoek is geweest, het paleis van Kierewiet is ingewikkeld gebouwd, het is een doolhof van bomen en pilaren en er staan ook overal bordjes met „Verboden Toegang", die door een kleine knecht als Poef gehoorzaamd moeten worden. Bovendien is het hier een stekelige hoek met veel distels; niemand die hier niet echt wezen moet, gaat hierheen Meer Kalief Omar schijnt er wel te moeten zijn; hij glipt zo handig langs alle stekels, dat je kunt zien dat hij deze weg niet voor het eerst aflegt!

„Weer is hij nu?" sist Pipo, als hij zijn jasje even heeft moeten losmaken van een klisefplant. „Heeft hij zich verstopt achter die bramenstruiken?"

Maar Poef heeft Kalief Omar niet uit het oog verloren, hij trekt Pipo voorzichtig mee, ze moeten even op handen en voeten door een nauw laantje kruipen en dan . . .

„Sepperdeflep," stameit Pipo, „kijk nou eens! Een deurtje! Een deur in de zijwand van een verborgen huisje, als dat geen geheime bergplaats is, eet ik mijn neus op!"

Dat is gelukkig niet nodig, want het is inderdaad precies het soort deur dat near geheime onderaardse holen

leidt. Pipo wil hem voorzichtig openen, maar Kalief Omar is een voorzichtig krentenbrood; hij heeft aan de binnenkant een grendel op de deur geschoven. „Dat is niet aardig van hem!" bromt Pipo. „Ja moet een beetje lief zijn voor je gasten! Maar het is wel duidelijk dat Omar in dat hol iets ondeugends uitvoert, anders sou hij het deurtje niet op slot hebben gedaan. Ondertussen is 't wel pech, want nu kunnen we hem niet bespieden. Afwachten is de boodschap!" Dat doen ze: een half uur lang houdan Pipo en Poef zich verborgen in de struik naast het geheime deurtje. Dan klinkt er plotseling „krikkrak" en Kalief Omar komt weer naar buiten. Pipo en Poef loeren tussen de takken door: ze zien hoe Omar een grote sleutel uit zijn sak haalt en daarmee de deur aan de buitenkant afsluit. Poef zucht teleurgesteld; nu kunnen ze er nòg niet in, maar Pipo trekt hem mee. „We gaan weer achter meneertja Omar aan," fluistert hij. „Zonder die sleutel komen we niet in dat hol en Omar héèft de sleutel in zijn jas! We volgen Omar en halen de sleutel uit zijn jas, het is haal eenvoudig!" Maar dat is niet zo, Omar is een argwanend man en als Pipo even later in de zilveren zaal expres tegen hem oploopt om ham de sleutel te ontfutselen, glipt hij vlug een meter van de clown vandaan en roept: „Uitkijken, gladde grapjas! Wij zijn hier niet gesteld op zakkenrollers en grijpvingers! Ben ja nu nog niet vertrokken, bleke paljas uit het Regenland! Wees verzekerd dat Oli Boeboe uw bemoeizucht vreselijk zal bestraffen!"

„Hij doet maar," zegt Pipo. „Als ik Oli Boeboe was, zou ik maar maken dat ik weg kwam op m'n vliegtapijtje! Want de wraak van Pipo de clown kan ook heelemaal niet grappig zijn!"

Omar begint weer te sissen en pruttelen van woeda, hij zwaait met zijn vuisten en kijkt boos naar Pipo om, terwijl hij da zaal uitloopt. Daardoor ziat hij Mammaloe niet, die juist da zaal binnen wil komen met enkela emmers fris waswater bij zich. „Kijk uit, meneertje!" roept Mammaloe nog, maar het is al te laat: Kalief Omar valt over de ena emmer an duikelt voorover in de andere emmer! Plens! „Nounou," zegt Mammaloa, „nu moet ik weer nieuw water halen! In iedar gaval heeft u nu eindalijk een badje gehad, meneer de kalief an dat was wel nodig voor so'n viespoes! Het water is dus wel nuttig aan u besteed! Wacht ik zal u een heetje uitwringan. U lijkt sprekend op een natte dwell, wist u dat?" Kalief Omar weet hat hij hriest so van woeda, dat de spatten als een fontein van hem afvliegen! „Pffff!" roapt hij, „nietsnutten! Lastpakken! Brrr! Schande!" Hij rent de zaal uit om droge kleran aan te trekken en Pipo, die eerst hard heeft staan lachen om deze gratia vooratelling, geeft Poef 'n teken. Samen rennen ze achter de natte Omar aan; ze hebben dezeifde gedachta: Kalief Omar moet nu zijn natte jas wel uittrekken en in die jas zit de sleutel!

Het tozval heeft een handje geholpen! Poef glipt achter Kalief Omar zijn kleedkamertje in, Pipo is iets te isat en wacht op de gang, maar het duurt niet lang. De deur piept weer open en door de kier komt de kleine Poef, lachend, mét de natte kalief-jas! „Goed zo, kleine kriel," zegt Pipo. „Doe da was de deur uit en zoek de sleutel. Wacht eens ja.. ja, ik heb hem, het is gelukt! Leve het waswater van Mammaloe! En nu naar de geheimzinnige schuilplaats in de achtertuin, we zullen de oplossing ven een groot raadsel, reken maar!"

Snel dalen Pipo en Poef het kronkeltrapje af, wringen zich langs de stekelstrulken en bereiken het deurtje. Openen is nu niet moellijk, de sleutel glijdt in het slot — krikkrak — binnen zijn ze! Pipo schuift de grendel aan de binnenkant dicht en kijkt dan rond. Er is nog niet zoveel te zien, het is een schemerig gangetje zonder deurmat, maar 'n eindje verder is de ruimte groter. Ze duwen een kralengordijn opzij en staan in een keurige werkplaats. Er is een werkbank met gereedschap en een tafel met glazen buisjes, een hankschroef an een aambeeld. „Wat raar," zegt Pipo, „als die kaliefmannetjes zo graag knutselen, waarom doen ze het dan in so'n verborgen piek? Daer zit meer achter. We moeten eens goed onze speurneus gebruiken, Poef!"

Poef volgt die raad op en daarom is hij ook degene die het eerst een klein beetje de oplossing van het Oli Boeboeprobleem vindt! Het is een klein boekje, zo oud, dat zelfs de boekenwurmen het niet meer lusten. Er staan zonderlinge letters op. „Doe het zelf," laest Pipo hardop. „Maak zelf uw griezels!" Verrast slaat hij 't boekje open. Er staan rare hanepoten in van een of andere geleerde faklr, het is moeilijk te ontcijferen. Poef steekt een kaars aan en bij het licht daarvan geeft Pipo een schreeuw van verrassing. Want in het boekje staat: een tekening van het vliegende tapijt van Oli Boeboe!

„Hoe maakt u zelf een luchtspook?" leest Pipo. „Verras uw vrienden en verschrik uw vijanden met een zelfgebouwde griezel op een kleedje! Zie onza werktekening!" Pipo moet op een kist gaan zitten van verbazing: veel had hij verwacht, maar dit niet. „De kaliefmannetjes hebben dit boekje gekocht en gewoon de aanwijzingen opgevolgd," stameit hij. „Die hele Oli Boeboe is gewoon een stukje huisvlijt van dia twee slimmerikken! Dat is een prettige verrassing! We hebben het goed garaden, Poef. Er bestaat helemaal geen echt vliegend spook, het is een knutselwerkje van de kaliefs. Ze proheren er de mensen mee bang te maken en hun geld af te persen. En daarom ligt Kalief Kassa nu in z'n bed; hij is gisteravond gewond toen hij voor spook speelde en wij die kist met goud aan een touw gebonden haddan. Hehè, wat een opluchting! Nu moeten we nog twee dingen oplossen: hoe het komt, dat de kaliefs ons op zo'n pijlsnelle manier hebben kunnen ontvoeren en waar ze hun vliegend tapijtje opgeborgen hebben!" Op die laatste vraag komt meteen het antwoord, als ze in de hoek van het hol-kamertje een deur opentrekken, zien ze het vervoermiddel van de namaak-geest Oli Boeboe hetjes in de stalling staan!

„Alsjebiefl" stamelt Pipo. „Daar heb je die vliegmat.. en kijk eens net wat ik dacht: er zit gewoon een hultenboord-vliegmotortje aan! Soms zijn de dingen zó eenvoudig!"

geschreven door WIM MEULDIJK
illustraties van JAN WESSELING

Volgende keer:

TEGENMAATREGELEN ....

WALT DISNEY'S

Knabbel en Babbel

Intussen, een heleboel miljoen kilometers verder op de planeet Sniffel, heeft de koning ook trek in eikels...

Welverdraaidnagantoe! Al m n eikels zijn op mijn lievelingseten! Het enige waardevolle dat er op aarde, die waardeloze planeet, te vinden is! Lijfwacht! Lijfwacht!

Jawel, majesteit!

Zend een boodschap naar de ruimtehaven dat ze mijn eikelverzamelraket naar de aarde sturen!

Komt in orde, uwe hoogheid!

X865¼ moet direct naar de aarde vertrekken om eikels te halen!

Oejoei! Ik geloof dat de koning weer erge trek in eikels heeft!

Hihi! Het was heel knap van de geleerden om deze supersnelle raket de vorm van een aardse boom te geven! Nu zullen de aardbewoners niet vreemd opkijken als ik in de bossen eikels aan het zoeken ben!

WIPPEM

Later, op aarde...

Ik zal maar vlug eikels gaan zoeken want de koning houdt niet van lang wachten!

Ik geloof nooit dat we een huis zullen vinden, Knabbel! Misschien kunnen we beter in n hotel gaan logeren!

Beestjes mogen niet in hotels! Dat is verboden!

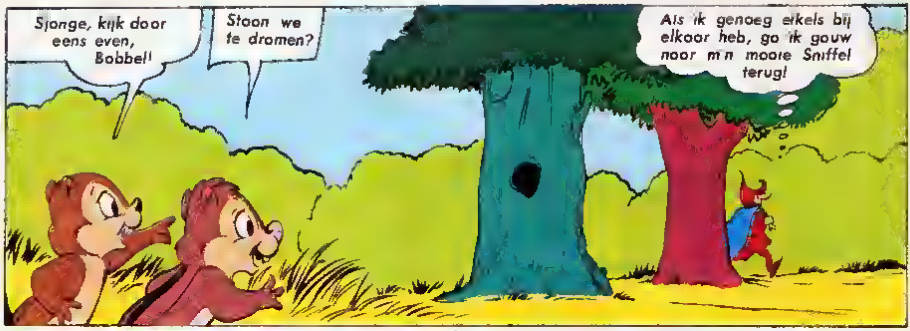
Sjonge, kijk door eens even, Bobbel!
Staan we te dromen?
Als ik genoeg eikels bij elkaar heb, ga ik gauw naar m'n mooie Sniffel terug!

Ik heb nog nooit zo'n boom gezien!
Ik ook niet! Maar hij is vast heel fijn om in te wonen!

Jippie! Wat 'n mooi huis!
Als er nou nog eikels in zouden liggen, zou het hele maal een procht von een huis zijn, vind je ook niet?

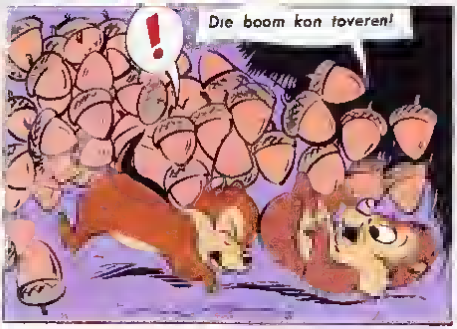
!
Die boom kan toveren!

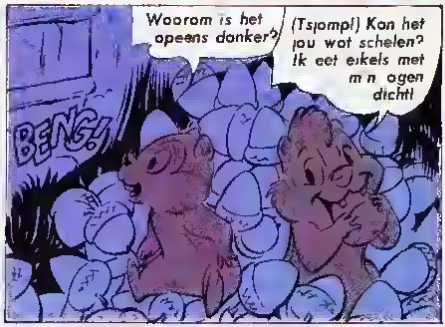
Waarom is het opeens donker?
(Tsjomp!) Kan het jou wat schelen? Ik eet eikels met m'n ogen dicht!
BENG!

Wat is dat voor lawaai?
Het lijkt wel raketgeloei!
ZOEM!

Ik weet niet wat er gebeurt, maar ik weet wel dat het niet goed is! Hoe kun jij eten?
(Smek! Smok!) Ik ben ook bang, maar hoe meer ik eet hoe minder bang ik word!

Misschien heb je wel gelijk! (Smek! Smak!) En bovendien heb ik daar de drukte nog niets gegeten!
Zo is het!
Later...
Aha, eindelijk thuis! Wat zal de koning blij zijn als hij ziet hoeveel eikels ik heb meegenomen!
Maar majesteit, wat doet u hier buiten?
Wat zou je denken? Ik snak naar die eikels en daarom ben ik hier al naar toe gekomen!
Ik zal ze voor u pakken!
Hmm, hmm! Wat ben ik toch dol op die heerlijke, gevulde aard eikeltjes!
Wie? Wat? Hae?
Zeg dat wel, ja!
Kleine schelmen! Ik zal jullie!
We moeten zien weg te komen, Knab beli Ze zijn boos op ons!
Bewakers, laat die twee niet ontsnappen!
Ik kan haast niet lopen van 't vele eten!
Ik ook niet!

We hebben ze, uwe hoogheid!
Breng ze maar naar de gevangenis tat ik ze een verhoar ga afnemen!

(Snik!) Nu moet ik erg lang wachten tat er weer eikels gehaald zijn!
Je zou haast den ken dat de koning net zoveel van eikels houdt als wij!

Dus..
Nou, Babbel, uit de gesprekken met de bewakers zijn we te weten gekamen hae alles in z'n werk is gegaan!
Verbeeld je, een raket die op een baam lijkt! En wij op een planeet die miljaenen kilometers van de aarde af is!

En we weten nu ook dat we vandaag vaar het Sniffel gerecht moeten verschijnen en dat we er niet gemakkelijk vanaf zullen kamen!

Hou je mond dicht, julliel Al zouden ze jullie in alle gaar kaken, dan moet je nog blij zijn dat je 'n paar dagen op onze prachtige planeet Sniffel bent ge weest in plaats van op die afschuwelijke aarde!
Wat?

Deze oude, versleten planeet lijkt in de verste verte niet op...
Stil Wacht 'ns, Babbel, ik heb een idee!

Je hebt wel gemerkt dat iedereen hier denkt dat de aarde lelijk is en deze planeet de enige mooie plek!
Ja, maar wat helpt ons dat? Ze zijn tach niet van die gedachte af te brengen!

Weet je nog die keer dat broer Konijn meneer Vos te slim af was met die doornstruik?
Ja, nou en af! Hij smeekte die gemene oude Vos om hem niet in de doornstruik te gooien, terwijl hij daar juist heel graag in gegooid wilde worden!

Hé, wacht, nu gaat me een lichtje op!
En dat trucje gaan we ook voor het gerecht gebruiken! Ik hoop dat het net zo goed lukt als toen met broer Konijn!
Kom maar eens mee! Julhe moeten voor t gerecht!
Breng de twee zondaars van de planeet aarde binnen!
Hier zijn ze!
Deze twee gulzigaards worden beschuldigd van het stelen van kannikljk eigendam, verklaart de jury hen schuldig of niet?
SCHULDIG!
Wacht eens even! Magen wij ook iets zeggen!
Stilte! Julhe krijgen tijd am te praten als ik vannis geveld heb!
Dit vind ik t leukste deel van het vonnis! 'ns Even kijken.. òf ik kan julhe voor je verdere leven naar de mijnen van Sniffel sturen, òf..
Nu is het tijd am toneel te gaan spelen!
O ja... magen we alstublieft hier blijven?
Stuur ons niet terug naar de aarde! We vinden het er verschrikkelijk!
We willen alles behalve dat, majesteit, niet naar de aarde terug!
Laat ans op deze planeet blijven!
HMM!

Ik weet 't al! Deze twee zullen de ergste straf krijgen die er is! Ze worden naar de aarde gestuurd met 'n levenslang heimwee naar onze planeet!
(Snik!) Boehoe! (Kerm!)
Breng ze naar de ruimtehaven en zeg tegen de piloot dat hij ze naar de aarde moet brengen en eikels moet meenemen!
Sjonge jonge, wat vreselijk!
Heel erg!
Later, terug op aarde.
Je bent een handige jongen, Knabbel! Alles ging zoals we het wilden!
Maar nu hebben we nog steeds geen huis!
Hè, kijk ns, Babbel! Een lege boom!
We hebben niet eens gezocht!
Onze oude boom was groter, maar deze is ook goed!
Wat doe je daar beneden, Babbel? Kom nou boven!
Eventjes wachten...
Eerst kijken of deze boom wel vast in de grond staat!

HEB JE DIE AL?

ALS je per auto, train of fiets een tochtje door ons land maakt, is het zo goed als zeker dat je wel ergens een Hollandse molen passeert.
Sinds kort kun je onze molens ook op postzegels bewonderen.
Kijk maar eens op de nieuwe postzegel van zes cent en op de zomerzegels van dit jaar.
Eén van deze laatste aerie laten we je hier zien. Er staat een silhouet op van het oudste Hollandse molentype, dat wa de standaard- of standerdmolen noeman.

In hat onderste schuinoplopende gedaelte bevindt zich de zogenaamda standerd, een verticale spil, waarop het molenhuis (dat is het bovenste rechta gedeeltej rust. Door deze apil is 't molenhuis draalbaar, zodat da wieken altijd zo geplaatst kunnen worden dat ze wind vangen. Links zie je de trap van het molenhuis naar heneden, en de rechta balk die op het plaatje de trap kruist, noemt men da staart van de molan. Met behulp van deze staart wordt de molen gedraaid, „gekruid" zeggen de Ingewijden. De standerdmolen, op deze postzegel afgaheald, staat in Someren in de provincie Noord-Brabant.

ditjes en datjes van Donald Duck

✱ WASLIJNSPEL ✱

Dit apel kan het best geapeeld worden als er een flink aantal kinderen bij elkaar is. Da deelnemers worden in twee groepan van gelijk aantal verdaeld.
Iedere groep vormt een rij; da kinderen gaan achtar elkaar staan. Op bijvoorbeeld 15 of 20 meter afstand van de kop van da rijan wordt een waslijn gespannen. De voorste van elke rij krijgt zes wasknijpers.
Op het fluitsein rennan deze twee deelnemers daarmee naar de waslijn. Ze bevestigen er netjes de knijpers een, rennen terug naar da start en tikkan hun opvolgers af. Deze gaan nu van start, halen de wasknijpers terug en geven die weer aan hun opvolgers, die ze weer op de waslijn gaan knijpen. Zo gaat het door.
Gevallen knijpers moeten opgeraapt worden. Da partij dia 't aarst klaar is, is de winnaar.

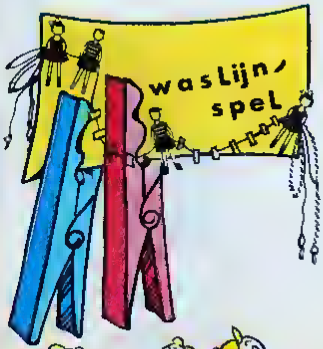

LACHEN IS GEZOND

Natuurlijk lach je graag, waarom niet? Lachen is gezond, wordt wel eens bewaerd.
Maar als je zo van lachen houdt, weet je dan misschien ook enkele spreekwoorden of bekende gezegden op te noemen waarin het woord lachan voorkomt? Denk eens goed na. Als je heel knap bent, weet je er misschien wel drie.

LUCHTVAART - MIJLPAAL

In Amerika zijn proeven genomen met een nieuw soort vliegtuig. De vleugels van dit toestel kunnen aan de voorkant lucht inzuigen en men verwacht op die manier tijdens het vliegen de weerstand van de vleugels aanzienlijk kleiner te kunnen maken. Hierdoor kan de snelheid opgevoerd worden of met dezelfde hoeveelheid brandstof een langar traject worden afgelegd.
Deze vinding kan walsens een mijlpaal in de geschiedenis der luchtvaart zijn.

✱ KABOUTERHUISJE ✱

Voor dit grappig versierde hoterhammatja heb je nodig een gesmeerde boterham, een gekookt ei, een tomaat, een blaadje sla an wat mayonaise.
Op de boterham komt 't blaadje sla. Van de éne kant van het ei snijd je een kapje af, zodat het rechtop blijft staan, van da andere kant een lets groter kapje.
Van de tomaat snijd je een grote kap af en je holt hem uit. Midden op de sla zet je het ei. De tomaat druk ja een klein eindje over het ei heen. Boven op de gladde tomaathoed druk je allamaal heel kleine toefjes mayonaise uit een tube. De kapjes elwit hak je fijn en strooi je rondom het ei op de sla.

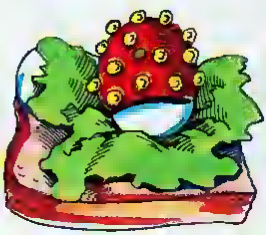

✱ LACHEN IS GEZOND ✱

1. Wie het laatst lacht, lacht het best.
2. Jantje lacht en Jantje huilt.
3. In zijn vuistje lachen.

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

Nadat Marijn de Bij tijdens een orkaan in 1681 zijn ouders heeft verloren, is zijn oudste zuster Aletta getrouwd met de heelmeester Jan Frederik Dabeing. Met haar man, haar zusje Oeba en het slavinnetje Knikkertje is ze vertrokken naar de slavenplantage Sint Joris op Curaçao. Marijn heeft aangemonsterd als leerling-chirurgijn bij de beruchte kaper Reynint. Op zijn eerste reis wordt hij op een vreemde kust gevangen genomen, en is hij maandenlang slaaf bij Don Felipe. Maar de lorredraaier — de smokkelaar — Jacob Pietersz. die Don Felipe van nieuwe slaven komt voorzien, heeft Marijn vrijgekocht.

EEN VERJAARDAG MET EEN TRIEST SLOT - 11

IN het grote huis op Sint Joris foeterde Oeba tegen Knikkertje. „Mooie verjaardag zal dat voor ons worden! Voor het eerst dat Marijn er niet bij is, en we worden allebei nog wel veertien."

Knikkertje gaf geen antwoord.

„Kan het jou niets schelen?" vroeg Oeba geprikkeld.

„Ik vind het veel erger dat Marijn vorige maand jarig is geweest en dat hij niet hier was. We hebben niets meer van hem gehoord," antwoordde Knikkertje zachtjes.

„Hou daar je mond maar over," viel Oeba uit. Die dag had ze wel vier keer ergens in een hoekje staan huilen. Alles was ook zo ellendig de laatste tijd.

„Maar goed, dat ze op Sint Joris niet weten dat ik bij de lorredraaiers zit," dacht Marijn aan boord van de Olinda van Jacob Pietersz.

„Onder-chirurgijn zul je bij me wezen, hier, en in Afrika, waar ik slaven ga kopen," had de lorredraaier hem meegedeeld. „En als we weer in Het Kraal zijn, zien we wel verder wat we met jou doen," had hij er kortaf op laten volgen.

En even kortaangebonden als de lorredraaier tegen Marijn was, was Aletta tegen Oeba en Knikkertje. Ze mochten dit niet, ze moesten dat laten! Oeba moest een degelijke opvoeding krijgen. „Want als je getrouwd bent, moet je het hele huishouden van je man kunnen besturen," zei Aletta telkens tegen haar zusje. Van Knikkertje moest een goede huisslavin gemaakt worden, die alles kon: koken en kleren maken, wassen, strijken en kamenier zijn. Oeba haalde er haar schouders voor op. Voorlopig had ze haar handen vol met het verplegen van de zieke slaven, die op Sint Joris weer op krachten moesten komen voor ze doorverkocht werden door de West-Indische Compagnie. Dat Aletta voor haar verjaardag een feest wilde geven, met veel gasten uit de verre Willemstad, vond zij maar onzin. Waarom konden ze het niet, zoals vroeger, met elkaar vieren: Knikkertje en zij samen? En toen Oeba gehoord had dat Knikkertje zelfs niet van de partij zou zijn, was ze als een furie losgebarsten. Jan Frederik had tussenbeide moeten komen.

„Jullie worden groter," had hij haar kalm uitgelegd. „Ieder moet zijn eigen weg leren gaan. Jij moet een opvoeding krijgen zoals het voor een blank meisje

betaamt. En Knikkertje krijgt een opvoeding zoals bij haar hoort, Leg je daar bij neer!" Knikkertje, die haar eigen trots had, en het voor Oeba niet moeilijker wilde maken, deed net of het haar niets kon schelen. Samen met Aletta zat ze in de hitte te priegelen op de nieuwe japon voor Oeba. Geduldig en zwijgend, met haar eigen gedachten. En ze begreep het best, waarom Oeba de feestelijk uitstaande lange rok en het jakje met de diepe hals en de strakke

mouwen zo onverschillig gepast had. Maar Aletta wilde haar zusje niet begrijpen en had kribbig gezegd: „Wat een feest zal dát worden als jij met zo'n gezicht rond loopt! Wat moet Floris Pietsz wel van je denken?" Want Floris, wiens vader een grote plantage had en ook nog een mooi huis in De Willemstad zou later een goede man voor Oeba zijn, zo redeneerde Aletta.
„Wat Floris van me denkt?" had Oeba kwaad geroepen. „Denkt die dan? Dat zou je aan zijn gezicht niet zeggen!"
Aletta was woedend geweest en Oeba nog meer tegen de draad dan anders. Zij en trouwen met die Floris!
Maar toen de feestdag was aangebroken, en Oeba 's ochtends van haar zuster een mooie armband had gekregen en een gesp, die nog van haar overleden moeder was geweest, was haar stemming toch wel veranderd. Misschien ook wel, omdat Knikkertje van Aletta een paar mooie haarlinten had gehad. Maar voor Knikkertje was het mooiste geschenk de kleurige gordel die Oeba zelf voor haar geborduurd had, om op haar sombere jurk van kaaimaas te dragen.
Oeba werkte die dag, net zoals anders. In de loop van de dag kwamen de gasten, op paarden. Enkelen zelfs in een klein wagentje.
„Allemaal kennissen van Aletta en Jan Frederik," dacht Oeba teleurgesteld. Mannen en vrouwen die met belangstelling de afgelegen plantage bekeken, maar die liever bulten de ziekenloodsen van de slaven bleven.
„De helden!" dacht Oeba. Maar tot haar spijt moest ze toegeven, dat Floris Pietsz meer moed had.
„Jij werkt, geloof ik, de hele dag hier, hè?" vroeg hij aan Oeba die druk bezig was het verband van een slaaf te vernieuwen. Oeba knikte alleen maar.
„Eigenlijk is dit geen werk voor een meisje. Jij hoort in de stad. Mijn ouders willen graag dat je eens bij ons komt logeren," vervolgde hij.
„Geen tijd!"
Floris lachte zachtjes. „Vrouwen horen niet bij slaven. De mensen spreken erover."
Oeba was klaar met het verband leggen en stond op. Ze voelde de ogen van alle slaven die haar zo vertrouwd waren geworden, op zich gericht. Langzaam en nadrukkelijk antwoordde ze Floris: „Laten de mensen liever spreken over diegenen die er de schuld van zijn dat wij de slaven hier in zo'n vreselijke toestand krijgen."
Met open mond staarde Floris haar na, terwijl ze de loods uitliep.
In alle hoeken van de grote zaal in het plantagehuis brandden die avond walmende olielampjes. De vissenolie erin maakte een sputterend geluid en het gezoem van de insekten die erop afkwamen, vermengde zich met het geroezemoes rond de grote tafel. Oeba was wat losgekomen en ze praatte vlug tegen Floris, die naast haar zat. Aletta stootte haar man aan en wees naar haar zusje. „Ze kunnen best met elkaar opschieten," zei ze tevreden. Maar Jan Frederik dacht er het zijne van. Die Floris mocht een niet al te snugger gezicht hebben, hij was een slimme jongen. Duidelijk stond in zijn ogen te lezen dat hij alles zou doen om Oeba voor zich te winnen. Jan Frederik had hem horen vragen: „Heb je al iets van Marijn gehoord? Geweldig, dat hij heeft aangemonsterd bij Rasmus Reyning!" En Oeba was er met open ogen ingelopen en vertelde opgewonden over haar broer. Alles wat Floris wist over het leven aan boord, had hij Oeba uitgelegd. En Oeba, die dolgelukkig was dat ze eindelijk weer eens met iemand over Marijn kon praten, had het maar zo gelaten toen ze na de maaltijd naar de voorgalerij liepen en Floris haar arm greep. Ze zaten net achter hun eerste kop echte koffie — een grote luxe in die dagen — toen er ineens muziek over de plantage klonk. Muziek, zoals alleen de slaven die maakten. Op eenvoudige

MARIJN Bij De Lorredraaiers

houten vaten, waarover ze een schapenblaas gespannen hadden. Een ploegijzer, dat tegen een geribde kalebasbast werd heen en weer gewreven, of tegen een andar ploegijzer werd aangeslagen om de maat aan te geven. En de koehoorn, waarop door het ene gaatje geblazen werd en met de hand aan de opening de tonen gevormd werden.

Verrukt greep Oeba de arm van Floris. „Luister!" zei ze opgetogen.

„Ze houdt echt van die heidanse muziek," dacht Floris. Maar hoe langer hijzelf luisterde, des te meer wonden de vreemde tonen hem op. In het maanlicht maakte zich van da muzikanten een gestalte los. Hij danste. Nog een figuur... De schrille tonen in het vreemde ritme leken uit aen andere wereld te komen. De wereld van da slavan, de wereld van Afrika. En toen een hoge stem een eentonige melodie begon te zingen, keken de gasten elkaar verlegen aan. Die slaven... voor hat eerst maakte man han mee zoals ze waren, zoals ze mischien in hun algen land waren geweest. Floris had zijn arm om Oeba's schoudar gelegd. Aletta glimlachta.

Nog iemand had het gezien: Knikkertje. Ze staarde naar háár Oeba, die de laatste tijd zover van haar af was. Oeba, die bij haar weggehaald was, door Aletta, door die jongen met zijn arm om haar heen. Ineens zag ze dat Oeba zich van hem had losgerukt en opgewonden naar binnen holde, naar haar slaapkamer, dia zij met Knikkertje deelde.

„Oeba?" Knikkertje schrok toen Oeba naar haar toe kwam, haar armen om haar hals sloeg en snikkend flulsterde: „Knikkertje! Knikkertje!"

Knikkertje wist zich geen raad. Het was feest en Oeba huilde! „Toen ik daar stond moest ik aan jou denken, bij dat dansen ik dacht... hat is Knikkertjes verjaardag ook... we waren niet samen zoals anders... Ik..."

„Ay, ay," zei Knikkertje troostend en ze was haar eigen verdriet vergeten, „huil niet om Knikkertje."

„De hele dag ben ik bezig voor anderen, en voor jou heb ik geen tijd meer." Oeba keek Knikkertje recht in de ogen. Toen veegde ze haar gezicht droog en zei resoluut. „Maar ik weet wat!" Vlug trok ze haar mooie nieuwe rok en het danspakje uit. Daarna de onderrokken, die stijf gesteven waren. „Hier, voor jou. Je hebt er zelf zo hard aan gewerkt. We zijn op dezelfde dag jarig. We zijn even oud. Het eerste deel van de avond heb ik de japon gedragen. Nu jij."

Verschrikt deinsde Knikkertje terug. „Nee, Oeba, nee! Wat zal Aletta zeggen?" Vroeger in de stad hadden ze wel streken uitgehaald, maar dit? Dat was iets anders. „Trek jij jouw kleren uit," commandeerde Oeba.

En toen Knikkertje niet vlug genoeg opschoot, begon ze haar de vormloze jurk van kaaimaas uit te trekken. Als een pop liet Knikkertje met zich doen. Oeba was de baas. Oeba zou het wel weten. Als Oeba het wilde ....

„Zo!" zei Oeba tevreden toen Knikkertjes slanke, bruine hals uit het lage jakje stak en haar voeten onder de feestrok uitstaken. „Nu de schoenen nog."

Oeba bekeek zichzelf in de grauwe kledij van Knikkertje en lachte toen. Zó hoorde ze eigenlijk beter bij de slaven die ze iedere dag verzorgen moest!

Knikkertjes hart ging als een razende tekeer.

„En nu naar binnen!" commandeerde Oeba. Ze wist zelf niet wat er ineens in haar gevaren was.

Vroeger ,toen Marijn nog bij hen was, hadden ze vaak verkleedpartijen gehouden. Maar het plezier van toen, wilde nu niet komen.

„Nee, Oeba, nee!" kermde de angstige Knikkertje. Maar Oeba stoorde er zich niet aan en trok Knikkertje mee de grote zaal in. De gasten zaten nog in de galerij. De walmende oliepitten verlichtten de meisjes maar schaars.

„Ha, daar is Oeba weer!" riep Floris opgelucht. Vlug liep hij de zaal in en trok plagend aan het kantje, dat uit de mouw van het dansjakje stak. Maar op hetzelfde ogenblik gaf hij een schreeuw. „Dat . dat is Oeba niet." De gasten vlogen overeind en kwamen om hem heen staan.

„Nee, dat is Oeba niet. Dat is Knikkertje, die vandaag ook jarig is. We hebben altijd alles samen gedeeld. En nu delen we mijn jurk," legde Oeba onbewogen uit. „Zo hebben vader en moeder het ons geleerd."

Knikkertje had haar handen voor haar gezicht geslagen en grote tranen liepen tussen haar vingers door.

Doodstil was het in de grote zaal. Van buiten klonk alleen de felle, opzwepende muziek van de slaven. In die stilte zei Aletta snijdend: „Oeba, naar je kamer. Daar blijf je voorlopig. En Knikkertje gaat van nu af het huis uit. Voortaan woont ze bij Zuassiba en Ayuba, de andere slavinnen, tot we besloten hebben wat er met haar gebeurt."

„Nee!" riep Oeba verontwaardigd. „Knikkertje is niet alleen van jou, ook van Marijn en mij. Je kunt maar niet doen wat je wilt." — „Zo, kan ik niet doen, wat ik wil?" antwoordde Aletta bits. „Nu jij ook niet!" — „Wacht maar tot Marijn komt," verzekerde Oeba bet snikkende meisje, terwijl ze zich verkleedden en Knikkertje haar spullen in haar hangmat pakte. „Ze zal me verkopen," fluisterde Knikkertje. „Naar Suriname, naar de vreselijke plantages."

„Nee! Nooit!" riep Oeba fel. „Marijn ..."

Maar ze zweeg plotseling. Wie kon zeggen óf Marijn ooit nog terugkwam!

Wordt vervolgd

TOM POES EN DE Clazenier

De vreemde, maar ware gebeurtenissen van dit verhaal begonnen, toen nabij Bommelstein een brede verkeersweg werd aangelegd. Bulldozers drukten eeuwenoude bomen omver, wegwalsen walsten over de weg, waarop dampende asfalt werd gegoten.

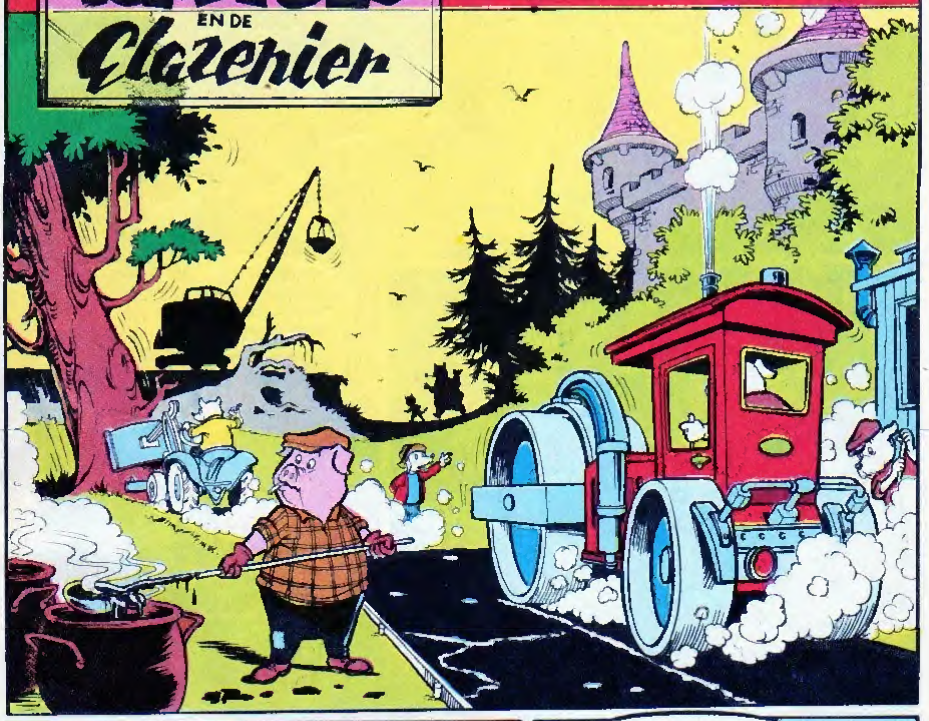

Kijk uit, sufferds! Uit de weg! Domkappen!
Dit gaat te ver! Het uitzicht bederven, bomen op heren gooien en nu nog schelden ook!
Wil je soms nàg een boom op je kersepit? Haepel op, dikke, je laopt ons in de weg!
Dat is brutaal! Jullie weg zit mij in de weg! Daar neem ik geen genoegen mee!
Kom nu maar, heer Ollie. We kunnen beter uit de buurt blijven...
UIT DE WEG!!

Wat uit de weg? Ga jij uit de weg! Uitzichtbederver!
Heer Ollie!
Dat helpt u niets. U kunt er toch niet tegen op.
??!!!
Jaja, jij legt je er maar weer dadelijk bij neer hè? Jij kiest natuurlijk weer de weg van de minste weerstand en...
Heer Bommel zelf had nu echter een weg met te veel weerstand gekozen.
Hédaar jij! Ga van m'n pas geteerde weg af!
Welja... dat moet er nog bijkomen! Het is hier maar uit de weg en van de weg! Maar een heer laat zich niet za...
Ach, dit is te veel voor een teergevaelig heer!
Maar van de teerballen, waarmee de boze wegwerker toen ging gooien, had heer Bommel niet terug.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.